

Hab 311 | LOOP FAIR | 19-21 NOV.19

Cecilia Bengolea (1979, Buenos Aires)

en col·laboració amb **Craig Black Eagle**

Lightning dance, 2018.

Vídeo digital mono-canal, B/N, so

6 min 03 s

Ed.1/5 + 1AP

The Vinyl Factory, Stromboli Extravaganza

Co-produït per Vlovajob P.

Filmat durant les inundacions que van tenir lloc a Spanish Town, Jamaica, *Lightning Dance* explora la influència que una inestable tempesta elèctrica té en la imaginació dels cosos. En aquest vídeo diversos joves jamaicans, amb la companyia de l'artista, realitzen rutines de ball, tant en grup com en solitari, al costat d'una parada de carretera, durant una tempesta de llamps i trons mentre plou a bots i barrals. Els veritables protagonistes d'aquesta obra són els ballarins i els seus moviments. Aquests moviments formen part del *dancehall*, el popular estil musical jamaicà, un estil de dansa immensament sexualitat, que Cecilia Bengolea veu com infós amb poders màgics de curació.

L'agosarat i hostil context, lligat als efectes lumínics – sent accentuats per una estètica en blanc i negre – fa ressaltar els gestos dinàmics dels intèrprets que captiven la mirada de l'espectador, mentre que els sons de la tempesta es converteixen en els ritmes amb què es sincronitza la coreografia. Aquí, l'únic rastre que queda de la música de *dancehall* és la base de baixa freqüència que s'escolta de fons, amplificada per la intensitat de la coreografia. Al dissoldre les fronteres entre la naturalesa i allò humà, *Lightning Dance* captiva a l'espectador fins al punt de canalitzar la vida a través del moviment i de la llum.

BIO | Cecilia Bengolea (Buenos Aires, 1979) artista multidisciplinària amb una pràctica centrada en la investigació antropològica de la dansa, entesa des de les seves formes arcaïques fins a les més contemporànies, en diferents comunitats lligada a la seva relació amb la natura, els elements i la figuració. Habitualment utilitza la col·laboració per ampliar el seu camp de treball alhora que percep la dansa i la performance com una escultura animada que utilitza per convertir-se en objecte i subjecte al mateix temps

Bengolea ha col·laborat amb artistes del *dancehall* com Craig Black Eagle, Bombom DHQ, Damion BG, i amb els artistes Dominique Gonzalez-Forster i Jeremy Deller. Ha realitzat treballs en col·laboració amb el coreògraf francès François Chaignaud, com ara *Pâquerette* (2005-2008) i *Sylphides* (2009), el que ha valgut diversos premis com el Award de la Critique de Paris el 2010 i el Young Artist Prize a la Biennial de Gwangju en 2014. També han co-creat peces de dansa per a la seva companyia de dansa, així com per al Ballet de Lió (2013), el Ballet de Lorraine (2014) i el Pina Bausch Tanztheater Wuppertal (2015).

Las videoinstal·lacions i performances de Bengolea s'han mostrat a la Biennial de Gwangju (2014), Biennial de Lió (2015), The Tanks i Tade Modern, Londres (2015), Feina Arts Center, Buenos Aires (2015 i 2017) Fig-febrer 25 / 50 a ICA, Londres (2015), Dia Art Foundation (maig de 2017), Tòquio Espiral Hall, Biennial de Sao Paulo (2016), The Infinite Mix, Hayward Gallery de Londres (2016), Elevation 1049, Gstaad (2017), Palais de Tòquio (2015 i 2018), Paris, Art Night, ICA Londres (2015), Fiorucci Art Trust, Stromboli, Dhaka Art Summit (2018), TBA21, Venice (2018), Art Basel Miami Beach (2018), EAT (2019), Centre Pompidou (2010 i 2016), Engadin Art Talks (2019), Desertx 2019, FriezeLive, Londres (2019) o Fiac -Parades (2019).

Amb una formació en Filosofia i Història de l'art, també va obtenir el Màster coreogràfic Ex.e.r.c.e. de Mathilde Monnier en el centeo Nacional de Coreografia de Montpellier.